

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 10 lipca 2008 r.

o zniesieniu Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, o zmianie ustawy
o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 203)

USTAWA z dnia 15 grudnia 2000 r. O INSPEKCJI HANDLOWEJ (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.)

Art. 2.

Ilekcroć w ustawie jest mowa o:

[1] przedsiębiorcy - należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193),]

<1) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej,>

2) produkcie - należy przez to rozumieć dostarczaną przez przedsiębiorcę, zarówno odpłatnie, jak i nieodpłatnie, rzecz ruchomą przeznaczoną do użytku konsumentów lub nadającą się do takiego użytku; produktem jest zarówno rzecz nowa, jak i używana lub naprawiana bądź regenerowana; w rozumieniu ustawy produktem nie są jednak rzeczy używane wprowadzane na rynek jako antyki albo rzeczy wymagające naprawy lub remontu przed użyciem, jeżeli dostarczający powiadomił konsumenta o właściwościach rzeczy,

2a) zasadniczych wymaganiach - należy przez to rozumieć zasadnicze wymagania, o których mowa w art. 5 pkt 16 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2002 r. Nr 166, poz. 1360),

3) usługach - należy przez to rozumieć czynności świadczone przez przedsiębiorców na rzecz ludności, przeznaczone dla celów konsumpcji indywidualnej lub zbiorowej,

4) dokumentach normalizacyjnych - należy przez to rozumieć normy i specyfikacje techniczne ustalające zasady, wytyczne lub charakterystyki odnoszące się do różnych rodzajów działalności lub jej wyników oraz środki i kryteria sprawdzania zgodności z nimi produktów i usług,

5) jakości - należy przez to rozumieć ogół właściwości produktów lub usług, które wiążą się z ich zdolnością do zaspokajania stwierdzonych lub przewidywanych potrzeb konsumenta,

[6) konsumencie - należy przez to rozumieć osobę, która zawiera umowę z przedsiębiorcą w celu bezpośrednio niezwiązanym z działalnością gospodarczą,]

<6) konsumencie – należy przez to rozumieć konsumenta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.),>

- 7) kontroli - należy przez to rozumieć zespół czynności wykonywanych w toku postępowania kontrolnego w celu realizacji zadań i kompetencji określonych w ustawie lub w przepisach odrębnych,
- 8) kontrolowanym - należy przez to rozumieć przedsiębiorcę, którego działalność jest kontrolowana,
- 9) zabezpieczeniu - należy przez to rozumieć czynności wykonywane w celu zachowania w niezmiennym stanie rzeczy lub dokumentów objętych kontrolą albo w celu zabezpieczenia nienaruszalności pomieszczeń kontrolowanego i środków przewozowych,
- 10) inspektorze - należy przez to rozumieć pracownika Inspekcji upoważnionego do przeprowadzenia kontroli,
- 11) przedstawicielu - należy przez to rozumieć osobę uprawnioną do reprezentowania kontrolowanego lub przez niego zatrudnioną przy wykonywaniu czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Art. 3.

1. Do zadań Inspekcji należy:

- 1) kontrola legalności i rzetelności działania przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów odrębnych w zakresie produkcji, handlu i usług,

[1a) kontrola produktów wprowadzonych do obrotu w zakresie zgodności z zasadniczymi wymaganiami określonymi w przepisach odrębnych z wyłączeniem produktów podlegających nadzorowi innych właściwych organów,]

<1a) kontrola wyrobów wprowadzonych do obrotu w zakresie zgodności z zasadniczymi lub innymi wymaganiami określonymi w przepisach odrębnych z wyłączeniem produktów podlegających nadzorowi innych właściwych organów,>

- 1b) kontrola produktów w rozumieniu ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275) w zakresie spełniania ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa,
- 2) kontrola produktów znajdujących się w obrocie handlowym lub przeznaczonych do wprowadzenia do takiego obrotu, z zastrzeżeniem ust. 2, w tym w zakresie oznakowania i zafałszowań, oraz kontrola usług,
- 2a) kontrola przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 41 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495),
- 3) podejmowanie mediacji w celu ochrony interesów i praw konsumentów,
- 4) organizowanie i prowadzenie stałych polubownych sądów konsumenckich,
- 5) prowadzenie poradnictwa konsumenckiego,
- 6) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub przepisach odrębnych.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie obejmuje kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych u producentów oraz kontroli jakości zdrowotnej środków spożywczych określonych w przepisach odrębnych.

[Art. 5.

1. Zadania Inspekcji określone w art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1 wykonują następujące organy:
 - 1) Główny Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej "Głównym Inspektorem",
 - 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej, zwanego dalej "wojewódzkim inspektorem", jako kierownika wojewódzkiej inspekcji handlowej wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie.
2. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor i jako organ wyższego stopnia Główny Inspektor.]

<Art. 5.

1. Zadania Inspekcji określone w art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1 wykonują:
 - 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”,
 - 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej Inspekcji Handlowej wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie.
2. W postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Organem wyższego stopnia jest Prezes Urzędu.>

[Art. 6.

1. Inspekcja podlega Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
2. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
3. Zastępców Głównego Inspektora, na wniosek Głównego Inspektora, powołuje i odwołuje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.]

[Art. 7.

1. Główny Inspektor kieruje działalnością Inspekcji przy pomocy Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej, zwanego dalej "Głównym Inspektoratem".
2. Główny Inspektorat jest jednostką budżetową.
3. Organizację Głównego Inspektoratu określi statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów.
4. Statut Głównego Inspektoratu, o którym mowa w ust. 3, powinien określać w szczególności rodzaje komórek organizacyjnych wchodzących w skład Głównego Inspektoratu.]

<Art. 7.

Prezes Urzędu kieruje działalnością Inspekcji przy pomocy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.>

Art. 8.

1. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda za zgodą [*Głównego Inspektora*] <**Prezesa Urzędu**>.
2. Zastępców wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora, po zasięgnięciu opinii [*Głównego Inspektora*] <**Prezesa Urzędu**>.
- <**2a. Prezes Urzędu może zwrócić się do wojewody o odwołanie wojewódzkiego inspektora lub jego zastępcy. Przepisu ust. 1 nie stosuje się.**>
3. Wojewódzki inspektor kieruje działalnością wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej, zwanego dalej "wojewódzkim inspektoratem".
4. Wojewódzki inspektorat jest jednostką budżetową.
5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady organizacji wojewódzkich inspektoratów.
6. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, powinno określać w szczególności rodzaje komórek organizacyjnych wchodzących w skład wojewódzkich inspektoratów i ich delegatur.

Art. 9.

1. Organy Inspekcji wykonują zadania określone w ustawie na podstawie okresowych planów kontroli; mogą też podejmować kontrole nieplanowane, jeżeli wymaga tego interes konsumentów lub interes gospodarczy państwa.
- [2. *Główny Inspektor może, na wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub z własnej inicjatywy, zlecić wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie dodatkowej kontroli, jeżeli jest to niezbędne do zbadania:*
 - 1) *zjawisk lub procesów gospodarczych zachodzących na rynku;*
 - 2) *zgodności produktu z zasadniczymi wymaganiami albo zgodności produktu z ogólnymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w odrębnych ustawach.*
3. *Główny Inspektor opracowuje kierunki działania Inspekcji oraz okresowe plany kontroli o znaczeniu krajowym, zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.]*
- <**2. Prezes Urzędu może zlecić wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie dodatkowej kontroli, jeżeli jest to niezbędne do zbadania:**
 - 1) **zjawisk lub procesów gospodarczych zachodzących na rynku,**
 - 2) **zgodności wyrobu z zasadniczymi lub innymi wymaganiami albo zgodności produktu z ogólnymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w odrębnych ustawach.**
3. **Prezes Urzędu opracowuje kierunki działania Inspekcji oraz okresowe plany kontroli.>**
4. Wojewódzki inspektor ustala plany pracy uwzględniające kierunki działania i plany, o których mowa w ust. 3, oraz potrzeby określone przez wojewodę.

Art. 10.

<1.> Do zakresu działania [Głównego Inspektora] <Prezesa Urzędu> należy w szczególności:

- 1) organizowanie i koordynowanie kontroli o znaczeniu krajowym,
- 2) sprawowanie kontroli realizacji przez wojewódzkich inspektorów zadań i kompetencji określonych w ustawie i przepisach odrębnych,
- 3) wydawanie wytycznych i zaleceń zapewniających jednolitość postępowania Inspekcji oraz nadzór nad ich realizacją,
- 4) organizowanie szkolenia inspektorów,
- 5) opracowywanie projektów aktów prawnych regulujących problematykę należącą do zakresu działania Inspekcji,
- 6) dokonywanie dla potrzeb organów administracji rządowej analiz i ocen funkcjonowania rynku oraz stanu ochrony interesów i praw konsumentów,
- [7) sygnalizowanie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów potrzeby zmian przepisów prawa regulujących zasady prowadzenia działalności gospodarczej oraz ochrony interesów i praw konsumentów,]
- 8) prowadzenie laboratoriów kontrolno-analitycznych Inspekcji,
- 9) współpraca z zagranicznymi służbami kontrolnymi o podobnym charakterze,

<9a) współpraca z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych,>

[10) sporządzanie rocznych sprawozdań z działalności Inspekcji i przedkładanie ich Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

10a) przygotowywanie i przekazywanie do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- a) planów kontroli w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, z uwzględnieniem kategorii kontrolowanych produktów,
- b) kwartalnych i rocznych sprawozdań dotyczących kontroli przeprowadzonych w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, z uwzględnieniem kategorii kontrolowanych produktów, stwierdzonych zagrożeń i podjętych działań,]

11) wykonywanie zadań i kompetencji określonych w przepisach odrębnych.

<2. Prezes Urzędu może podawać do publicznej wiadomości informacje o wynikach kontroli Inspekcji z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.>

[Art. 10a.

Główny Inspektor współpracuje z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.]

Art. 11.

1. Do zakresu działania wojewódzkich inspektorów należy wykonywanie zadań i kompetencji określonych w art. 3 ustawy lub w przepisach odrębnych, a także

- sporządzanie rocznych sprawozdań z działalności Inspekcji i przedkładanie ich [Głównemu Inspektorowi] <Prezesowi Urzędu> i wojewodom.
2. Wojewódzki inspektor prowadzi listę rzeczoznawców do spraw jakości produktów lub usług.
 - [3. Rzeczoznawcy, o których mowa w ust. 2, są powołani do wydawania opinii o jakości produktów lub usług na zlecenie konsumenta, przedsiębiorcy, stałego polubownego sądu konsumenckiego, Głównego Inspektora, wojewódzkiego inspektora, powiatowego (miejskiego) rzecznika konsumentów albo organizacji społecznej, do której zadań statutowych należy ochrona konsumentów.]
 - <3. Rzeczoznawcy, o których mowa w ust. 2, są powołani do wydawania opinii o jakości produktów lub usług na zlecenie konsumenta, przedsiębiorcy, stałego polubownego sądu konsumenckiego, wojewódzkiego inspektora, powiatowego (miejskiego) rzecznika konsumentów albo organizacji społecznej, do której zadań statutowych należy ochrona konsumentów.>
 4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki prowadzenia list rzeczoznawców do spraw jakości produktów lub usług.
 5. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, powinno określać w szczególności:
 - 1) warunki i tryb wpisu na listę rzeczoznawców oraz skreślenia z niej rzeczoznawców,
 - 2) tryb weryfikacji rzeczoznawców oraz nadzoru nad ich działalnością.

Art. 22a.

- [1. Pracownicy Głównego Inspektoratu, wyznaczeni przez Głównego Inspektora, są uprawnieni do nadzorowania, na podstawie legitymacji służbowej, kontroli przeprowadzanych na terenie kraju w celu sprawdzenia ich prawidłowości.]
- <1. Pracownicy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyznaczeni przez Prezesa Urzędu, są uprawnieni do nadzorowania, na podstawie legitymacji służbowej, kontroli przeprowadzanych na terenie kraju w celu sprawdzenia ich prawidłowości.>
 2. Przed przystąpieniem do wykonywania nadzoru pracownik, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany okazać legitymację służbową kontrolowanemu lub jego przedstawicielowi oraz inspektorom przeprowadzającym kontrolę.
 3. Do wykonywania nadzoru, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 15 ust. 1, art. 16 ust. 1 pkt 1-4, pkt 6-9 i pkt 12, ust. 2 i 3, art. 17, art. 21 i art. 22.
 4. Pracownik, o którym mowa w ust. 1, może dokonać zabezpieczenia dowodów na czas niezbędny do realizacji zadań wykonywanego nadzoru.
 5. Z przeprowadzonych czynności pracownik sporządza raport służbowy.
 6. W przypadku gdy pracownik, o którym mowa w ust. 1, stwierdzi nieprawidłowości w postępowaniu kontrolnym, wydaje inspektorowi zalecenie niezwłocznego usunięcia tych nieprawidłowości.
 7. [Główny Inspektor] <Prezes Urzędu> kieruje do właściwego wojewódzkiego inspektora zalecenia, jeżeli jest to niezbędne w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w postępowaniu kontrolnym.
 8. Wojewódzki inspektor jest obowiązany poinformować [Głównego Inspektora] <Prezesa Urzędu>, w wyznaczonym terminie, o sposobie wykonania zaleceń, o których mowa w ust. 7.

Art. 23.

[*Główny Inspektor*] <**Prezes Urzędu**> lub wojewoda może zlecić wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie kontroli uproszczonej w celu zbadania występujących na rynku zagrożeń praw lub interesów konsumentów albo zagrożeń dla interesu gospodarczego państwa.

Art. 30.

[*1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia wojewódzkiemu inspektorowi kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.*]

<**1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, którą następnie przekazuje się na rachunek dochodów budżetu państwa, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.**>

2. Do należności pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

USTAWA z dnia 16 września 1982 r. O PRACOWNIKACH URZĘDÓW PAŃSTWOWYCH (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.)

Art. 1.

1. Ustawa określa obowiązki i prawa urzędników państwowych oraz innych pracowników zatrudnionych w:

- 1) Kancelarii Sejmu,
- 2) Kancelarii Senatu,
- 3) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3a) (skreślony),
- 3b) Sądzie Najwyższym,
- 4) (skreślony),
- 5) (skreślony),
- 6) Biurze Trybunału Konstytucyjnego,
- 7) Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich,
- 7a) Biurze Rzecznika Praw Dziecka,

- 8) Biurze Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
 - 8a) Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w sprawach nieuregulowanych w odrębnych przepisach,
 - 9) Krajowym Biurze Wyborczym,
 - 9a) (uchylony),
 - 10) (uchylony),
 - 11) (skreślony),
 - 12) regionalnych izbach obrachunkowych,
 - 13) Biurze Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych,
 - 14) Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
2. Ustawa określa obowiązki i prawa osób zatrudnionych w:
- 1) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - 2) urzędach ministrów i przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów oraz urzędach centralnych organów administracji rządowej,
 - 3) urzędach wojewódzkich oraz innych urzędach stanowiących aparat pomocniczy terenowych organów administracji rządowej podległych ministrom lub centralnym organom administracji rządowej,
 - 4) (uchylony),
 - 4a) Rządowym Centrum Legislacji,
 - 5) komendach, inspektoratach i innych jednostkach organizacyjnych stanowiących aparat pomocniczy kierowników zespolonych służb, inspekcji i straży wojewódzkich oraz kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży,
 - [6) Głównym Inspektoracie Inspekcji Handlowej,]*
 - 7) Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych,
 - 8) Biurze Nasiennictwa Leśnego,
- wobec których nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218).

USTAWA z dnia 7 października 1999 r. O JĘZYKU POLSKIM (Dz. U. Nr 90, poz. 999, z późn. zm.)

Art. 13.

[1. Rada, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, Prezesa Polskiej Akademii Nauk lub z

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

własnej inicjatywy, wyraża, w drodze uchwały, opinie o używaniu języka polskiego w działalności publicznej oraz w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem konsumentów i przy wykonywaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisów z zakresu prawa pracy oraz ustala zasady ortografii i interpunkcji języka polskiego.]

- <1. Rada, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Polskiej Akademii Nauk lub z własnej inicjatywy, wyraża, w drodze uchwały, opinie o używaniu języka polskiego w działalności publicznej oraz w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem konsumentów i przy wykonywaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisów z zakresu prawa pracy oraz ustala zasady ortografii i interpunkcji języka polskiego.>**
2. Towarzystwa naukowe, stowarzyszenia twórców i szkoły wyższe mogą zwracać się do Rady w sprawach używania języka polskiego.

USTAWA z dnia 11 stycznia 2001 r. O SUBSTANCJACH I PREPARATACH CHEMICZNYCH (Dz.U. z 2001 r. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.)

Art. 32.

1. Jeżeli istnieją szczegółowe dowody, że preparat stwarza niedopuszczalne zagrożenie dla człowieka lub środowiska, nawet w przypadku gdy osoba wprowadzająca taki preparat do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spełnia wszystkie wymogi ustawy, Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych może, na czas określony, nie dłuższy niż 3 miesiące, zakazać, w drodze decyzji, wprowadzania takiego preparatu do obrotu lub określić warunki, jakie muszą zostać spełnione podczas wprowadzania do obrotu.
- 1a. Jeżeli istnieją szczegółowe dowody, że detergent stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia człowieka lub zwierząt lub zagrożenie dla środowiska, nawet w przypadku spełnienia wymagań rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz. Urz. WE L 104 z 08.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 48), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 648/2004", Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, po uzyskaniu opinii Głównego Inspektora Sanitarnego i Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, może, na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, w drodze decyzji, zakazać wprowadzania takiego detergentu do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub określić warunki, jakie muszą zostać spełnione podczas wprowadzania do obrotu, spełniając jednocześnie wymagania, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 648/2004.

- 1b. Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, w drodze decyzji, uchyla albo przedłuża o następne 6 miesięcy zakaz, o którym mowa w ust. 1a, stosownie do wyników konsultacji przewidzianych w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 648/2004.
- 1c. Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, w drodze decyzji, uchyla zakaz, o którym mowa w ust. 1a, po podjęciu decyzji przewidzianej w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 648/2004.
2. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, może wystąpić także Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Ochrony Środowiska.
- [3. *Z wnioskiem o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1a, może wystąpić także Główny Inspektor Sanitarny, Główny Inspektor Ochrony Środowiska lub Główny Inspektor Inspekcji Handlowej.*]
- <3. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1a, może wystąpić także Główny Inspektor Sanitarny, Główny Inspektor Ochrony Środowiska lub Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.>**

USTAWA z dnia 5 lipca 2001 r. O CENACH (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.)

Art. 14.

1. Jeżeli przedsiębiorca w sposób uporczywy nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 12, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 5.000 euro.
- [2. *Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorcy służy odwołanie do Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej.*]
- <2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorcy służy odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.>**

USTAWA z dnia 6 lipca 2001 r. O GROMADZENIU, PRZETWARZANIU I PRZEKAZYWANIU INFORMACJI KRYMINALNYCH (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1585, z późn. zm.)

Art. 20.

1. Podmiotami zobowiązanymi do przekazywania informacji kryminalnych do Centrum są podmioty uprawnione oraz:
- 1) organy administracji rządowej lub organy samorządu terytorialnego właściwe w sprawach ewidencji ludności, Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

Ludności, ewidencji wojskowej osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej, centralnej ewidencji pojazdów, centralnej ewidencji kierowców, rejestracji pojazdów, nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, administracji geodezyjnej i kartograficznej, ewidencji gruntów i budynków lub rejestracji stanu cywilnego,

- 2) sądy prowadzące Krajowy Rejestr Sądowy i księgi wieczyste,
 - 3) organy Inspekcji Ochrony Środowiska,
 - 4) organy Państwowej Straży Pożarnej,
 - 5) organy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
 - 6) Komisja Nadzoru Finansowego;
 - 7) (uchylony),
 - 8) (uchylony),
 - 9) (uchylony),
 - 10) Państwowa Straż Rybacka,
 - 11) (uchylony),
 - 12) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
 - 13) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego i dyrektorzy urzędów statystycznych w zakresie prowadzonych przez nich krajowych rejestrów urzędowych,
 - 14) dyrektor Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego,
 - 15) dyrektorzy jednostek organizacyjnych Służby Więziennej,
 - [16) Główny Inspektor Inspekcji Handlowej,]
 - 17) (uchylony),
 - 18) Państwowa Straż Łowiecka
- zwane w niniejszej ustawie "podmiotami zobowiązanymi".
2. Podmioty zobowiązane przekazują Szefowi Centrum informacje kryminalne nieodpłatnie.

USTAWA z dnia 30 sierpnia 2002 r. O SYSTEMIE OCENY ZGODNOŚCI (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.)

Art. 38.

[1. System kontroli wyrobów tworzą Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej "Prezesem UOKiK", i organy wymienione w ust. 2 i 3, zwane dalej "organami wyspecjalizowanymi".]

<1. System kontroli wyrobów tworzą organy wymienione w ust. 2 i 3, zwane dalej „organami wyspecjalizowanymi.>

2. Kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych lub innych wymagań prowadzą:
- 1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej;
 - 2) inspektorzy pracy;

- 3) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
 - 4) organy Inspekcji Ochrony Środowiska;
 - 5) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego;
 - 6) organy nadzoru budowlanego;
 - 7) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;
 - 8) dyrektorzy urzędów morskich;
 - 9) wojewódzcy inspektorzy transportu drogowego.
3. Postępowania w zakresie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami prowadzą:
- [1) Główny Inspektor Inspekcji Handlowej;]*
- <1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”;>**
- 2) okręgowi inspektorzy pracy;
 - 3) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
 - 4) wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska;
 - 5) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego;
 - 6) organy nadzoru budowlanego;
 - 7) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;
 - 8) dyrektorzy urzędów morskich;
 - 9) wojewódzcy inspektorzy transportu drogowego.

[Art. 39.

1. *Prezes UOKiK jest organem monitorującym funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów.*
2. *Do zadań Prezesa UOKiK należy:*
 - 1) *współpraca z organami wyspecjalizowanymi;*
 - 2) *opiniowanie okresowych planów kontroli przeprowadzanych przez organy wyspecjalizowane;*
 - 3) *przekazywanie organom wyspecjalizowanym informacji wskazujących, że wyrób wprowadzony do obrotu lub oddany do użytku nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań;*
 - 4) *prowadzenie rejestru wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami, zwanego dalej "rejestrem", oraz gromadzenie informacji dotyczących kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku.*
3. *Do zadań organów wyspecjalizowanych należy:*
 - 1) *prowadzenie kontroli spełniania przez wyroby zasadniczych lub innych wymagań oraz informowanie Prezesa UOKiK o wynikach przeprowadzonych kontroli;*
 - 2) *prowadzenie postępowań w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami oraz przekazywanie Prezesowi UOKiK informacji o wszczęciu i zakończeniu tych postępowań;*
 - 3) *niezwłoczne przekazywanie Prezesowi UOKiK kopii wydanych decyzji;*
 - 4) *współpraca z Prezesem UOKiK;*

- 5) *przedstawianie Prezesowi UOKiK do zaopiniowania okresowych planów kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku;*
- 6) *sporządzanie i przekazywanie Prezesowi UOKiK rocznych sprawozdań z przeprowadzanych kontroli.]*

<Art. 39.

- 1. Prezes UOKiK jest także organem monitorującym funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów.**
- 2. Do zadań Prezesa UOKiK należy:**
 - 1) współpraca z organami wyspecjalizowanymi;**
 - 2) przekazywanie organom wyspecjalizowanym informacji wskazujących, że wyrób wprowadzony do obrotu lub oddany do użytku nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań;**
 - 3) prowadzenie rejestru wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami, zwanego dalej „rejestrem”, oraz gromadzenie informacji dotyczących kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku;**
 - 4) przygotowywanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, okresowych planów kontroli przeprowadzanych przez Inspekcję Handlową.**
- 3. Do zadań organów wyspecjalizowanych, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2-9 oraz ust. 3 pkt 2-9 należy także:**
 - 1) informowanie Prezesa UOKiK o wynikach przeprowadzonych kontroli w zakresie spełnienia przez wyroby zasadniczych lub innych wymagań;**
 - 2) przekazywanie Prezesowi UOKiK informacji o wszczęciu i zakończeniu postępowań w zakresie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami;**
 - 3) niezwłoczne przekazywanie Prezesowi UOKiK kopii wydanych decyzji;**
 - 4) współpraca z Prezesem UOKiK;**
 - 5) przedstawianie Prezesowi UOKiK okresowych planów kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku;**
 - 6) sporządzanie i przekazywanie Prezesowi UOKiK rocznych sprawozdań z przeprowadzanych kontroli.**
- 4. Prezes UOKiK może zgłaszać uwagi do planów, o których mowa w ust. 3 pkt 5.>**

Art. 39b.

[1. Prezes UOKiK gromadzi informacje dotyczące systemu, w szczególności dotyczące wyników kontroli i prowadzonych postępowań.]

- <1. Prezes UOKiK, jako organ monitorujący, gromadzi informacje dotyczące systemu, w szczególności dotyczące wyników kontroli i prowadzonych postępowań.>**
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się organom wyspecjalizowanym i organom celnym.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób przepływu informacji pomiędzy Prezesem UOKiK, organami wyspecjalizowanymi oraz organami celnymi,

- 2) wzory formularzy stosowanych przy gromadzeniu informacji dotyczących funkcjonowania systemu
- mając na względzie potrzebę monitorowania systemu.

Art. 40.

[1. *Organy wyspecjalizowane prowadzą kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych lub innych wymagań, zwaną dalej "kontrolą", z urzędu lub na wniosek Prezesa UOKiK.]*

<1. Organy wyspecjalizowane prowadzą kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych lub innych wymagań, zwaną dalej „kontrolą”, z urzędu lub na wniosek Prezesa UOKiK działającego jako organ monitorujący.>

2. W kontroli prowadzonej przez organ wyspecjalizowany może uczestniczyć, za jego zgodą, pracownik UOKiK upoważniony przez Prezesa UOKiK, do czynności którego stosuje się przepisy niniejszego rozdziału dotyczące osoby kontrolującej.
3. Do kontroli prowadzonej przez organy wyspecjalizowane, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy dotyczące zakresu działania tych organów.

[Art. 44.

Prezes UOKiK niezwłocznie informuje Komisję Europejską o decyzjach, o których mowa w art. 41c ust. 3 pkt 1-3 oraz ust. 5.]

<Art. 44.

Prezes UOKiK, jako organ monitorujący, niezwłocznie informuje Komisję Europejską o decyzjach, o których mowa w art. 41c ust. 3 pkt 1-3 oraz ust. 5.>

USTAWA z dnia 12 grudnia 2003 r. O OGÓLNYM BEZPIECZEŃSTWIE PRODUKTÓW
(Dz. U. Nr 229, poz. 2275 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 215)

UWAGA: użyte w art. 11 w ust. 2 w pkt 1 i 2, w art. 12 w ust. 1, w art. 15 w pkt 1, w art. 16 w ust. 1, w art. 17 w ust. 1 i 3, w art. 18 w ust. 1, w art. 20a w pkt 3, w art. 24 w ust. 13, w art. 29 w ust. 3, w art. 30 w ust. 4a oraz w art. 33a w ust. 3 w pkt 2 i 3 w różnych przypadkach wyrazy „*Inspekcja Handlowa*” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „**wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej**”;

[Art. 13.

Organem sprawującym nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w zakresie określonym ustawą jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej "organem nadzoru", który wykonuje swoje zadania przy pomocy Inspekcji Handlowej.]

<Art. 13.

Organem sprawującym nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w zakresie określonym ustawą jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „organem nadzoru”.>

Art. 14.

Nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów obejmuje:

1) okresowe monitorowanie oraz ocenę skuteczności kontroli spełniania przez produkty ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa, z uwzględnieniem rodzajów kontrolowanych produktów i badanych zagrożeń;

[2) *zatwierdzanie okresowych planów kontroli produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i monitorowanie ich realizacji;*]

<2) opracowywanie okresowych planów kontroli produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i monitorowania ich realizacji;>

3) prowadzenie postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów;

4) prowadzenie rejestru produktów niebezpiecznych oraz gromadzenie danych o produktach, które nie spełniają szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa;

5) gromadzenie informacji dotyczących bezpieczeństwa produktów, przekazywanie ich właściwym organom oraz monitorowanie sposobu wykorzystania tych informacji;

6) gromadzenie przekazywanych przez producentów i dystrybutorów powiadomień, o których mowa w art. 12 ust. 3.

Art. 17.

1. Kontrola produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa jest wykonywana przez Inspekcję Handlową.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.²⁾), z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

3. Inspekcja Handlowa podejmuje czynności kontrolne na wniosek organu nadzoru lub z urzędu.

[4. *W przypadkach, o których mowa w art. 15 pkt 1, Inspekcja Handlowa może podjąć czynności kontrolne.*]

<4. W przypadkach, o których mowa w art. 15 pkt 1, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może podjąć czynności kontrolne. O podjęciu czynności kontrolnych wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej informuje organ nadzoru.>

Art. 18.

1. W toku prowadzonego postępowania kontrolnego Inspekcja Handlowa może w szczególności:

1) żądać wszelkich informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny;

- 2) sprawdzać, w ramach posiadanych uprawnień, bezpieczeństwo wprowadzonych na rynek produktów, aż do ostatniego etapu ich używania.
- 1a. W toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera nieodpłatnie trzy próbki produktu, z których jedną przeznacza się do badań, druga stanowi próbkę kontrolną, a trzecia rozjemczą.
- 1b. Próbkę rozjemczą może być poddana badaniom na wniosek organu nadzoru lub strony.
- 1c. Próbkę rozjemczą zwalnia wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek organu nadzoru.
- 1d. W przypadku gdy u kontrolowanego ujawniono tylko jeden egzemplarz produktu, a wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził w wyniku przeprowadzenia badań organoleptycznych, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie jest bezpieczny, egzemplarz ten stanowi próbkę rozjemczą.
2. (uchylony).
3. (uchylony).
4. (uchylony).
- [5. *Jeżeli zostało stwierdzone, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie jest bezpieczny, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje organowi nadzoru za pośrednictwem Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej protokół kontroli wraz z aktami kontroli po upływie terminu do wniesienia uwag, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni.*]
- <5. Jeżeli zostało stwierdzone, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie jest bezpieczny, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje organowi nadzoru protokół kontroli wraz z aktami kontroli, po upływie terminu do wniesienia uwag, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni.>**
6. W przypadku gdy kontrola dotyczyła kilku produktów, organowi nadzoru przekazuje się akta kontroli w zakresie dotyczącym produktu, w stosunku do którego stwierdzono, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że nie jest bezpieczny.

Art. 19.

1. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że produkt nie jest oznakowany zgodnie z wymaganiami określonymi w rozdziale 2 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 8 i 9, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może, w drodze decyzji, żądać usunięcia niezgodności w określonym terminie.
2. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że produkt może stwarzać zagrożenie w określonych warunkach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może, w drodze decyzji:
- 1) żądać oznakowania produktu odpowiednimi wyraźnie i zrozumiale sformułowanymi w języku polskim ostrzeżeniami o zagrożeniach, jakie może on stwarzać;
 - 2) wstrzymać wprowadzanie produktu na rynek do czasu jego odpowiedniego oznakowania.
- [3. *Kopie decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, są niezwłocznie przekazywane organowi nadzoru za pośrednictwem Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej.*]
- <3. Kopie decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, są niezwłocznie przekazywane organowi nadzoru.>**

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może upoważnić inspektora Inspekcji Handlowej do wydania w jego imieniu, w toku kontroli, decyzji, o których mowa w ust. 1 lub 2.

USTAWA z dnia 20 kwietnia 2004 r. O WYROBACH STOSOWANYCH W MEDYCYNIE WETERYNARYJNEJ (Dz. U. Nr 93, poz. 893)

Art. 11.

1. Nadzór nad wyrobami stosowanymi w medycynie weterynaryjnej wprowadzonymi do obrotu i do używania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej sprawuje Prezes Urzędu.
2. Prezes Urzędu przy wykonywaniu swoich zadań współpracuje z:
 - 1) Głównym Inspektorem Farmaceutycznym,
 - 2) Głównym Inspektorem Sanitarnym,
 - 3) Głównym Lekarzem Weterynarii,
 - [4) Głównym Inspektorem Inspekcji Handlowej,]*
 - <4) Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,>**
 - 5) Szefem Służby Celnej,
 - 6) Prezesem Urzędu Dozoru Technicznego,
 - 7) Głównym Inspektorem Pracy,
 - 8) Prezesem Państwowej Agencji Atomistyki- w zakresie właściwości tych organów.
3. Organy, o których mowa w ust. 2, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej powiadamiają Prezesa Urzędu.

USTAWA z dnia 20 kwietnia 2004 r. O WYROBACH MEDYCZNYCH (Dz. U. Nr 93, poz. 896, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238)

Art. 69.

1. Nadzór nad wyrobami medycznymi wytwarzanymi lub wprowadzonymi do obrotu i używania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej sprawuje Prezes Urzędu.
2. Prezes Urzędu przy wykonywaniu swoich zadań współpracuje z:
 - 1) Głównym Inspektorem Farmaceutycznym,

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2) Głównym Inspektorem Sanitarnym,

3) Głównym Lekarzem Weterynarii,

[4) Głównym Inspektorem Inspekcji Handlowej,]

<4) Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,>

5) Szefem Służby Celnej,

6) Prezesem Urzędu Dozoru Technicznego,

7) Głównym Inspektorem Pracy,

8) Prezesem Państwowej Agencji Atomistyki

- w zakresie właściwym dla tych organów.

3. Organy, o których mowa w ust. 2, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wyrobów medycznych powiadamiają Prezesa Urzędu.
- 3a. Zasady postępowania organów celnych, w przypadku gdy podczas kontroli celnej wyrobów medycznych, które mają być wprowadzone do obrotu, organ stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że wyrób nie spełnia określonych dla niego wymagań, określają przepisy odrębne.
- 3b. Prezes Urzędu wydaje na wniosek organów celnych opinie w sprawie spełniania przez wyrób medyczny określonych dla niego wymagań.
- 3c. Organy celne informują Prezesa Urzędu o działaniach podjętych w odniesieniu do zatrzymanych wyrobów medycznych.
- 3d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowy tryb postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu wyrobów medycznych,
 - 2) tryb wydawania i postępowania z opinią wydaną przez Prezesa Urzędu,
 - 3) szczegółowy sposób umieszczania przez organy celne adnotacji na dokumentach towarzyszących wyrobom medycznym zatrzymanym przez organy celne
- mając na uwadze w szczególności konieczność zapobiegania przywozowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrobów medycznych, które nie spełniają określonych dla nich wymagań, oraz biorąc pod uwagę obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
4. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, obejmuje przeprowadzanie kontroli w zakresie projektowania, wytwarzania, pakowania, oznakowywania, przechowywania, montażu, rozprowadzania, przetwarzania, przeprowadzania remontu odtworzeniowego, wystawiania wyrobów medycznych, nadawania im przewidzianego zastosowania, sterylizacji przed wprowadzeniem do obrotu i do używania, zestawiania wyrobów medycznych w systemy lub zestawy zabiegowe oraz wprowadzania do obrotu i do używania wyrobów medycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

USTAWA z dnia 24 sierpnia 2006 r. O SŁUŻBIE CYWILNEJ (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, z późn. zm.)

Art. 2.

1. Korpus służby cywilnej tworzą pracownicy zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych: średniego szczebla zarządzania, koordynujących, samodzielnych, specjalistycznych i wspomagających w:
 - 1) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - 2) urzędach ministrów i przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów oraz urzędach centralnych organów administracji rządowej,
 - 3) urzędach wojewódzkich oraz innych urzędach stanowiących aparat pomocniczy terenowych organów administracji rządowej podległych ministrom lub centralnym organom administracji rządowej,
 - 4) komendach, inspektoratach i innych jednostkach organizacyjnych stanowiących aparat pomocniczy kierowników zespolonych służb, inspekcji i straży wojewódzkich oraz kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej,
[5) Głównym Inspektoracie Inspekcji Handlowej,]
 - 6) Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych,
 - 7) Biurze Nasiennictwa Leśnego
- zwanych dalej "urzędami".
2. Korpus służby cywilnej tworzą także powiatowi i graniczni lekarze weterynarii oraz ich zastępcy.
3. Stanowiska urzędnicze w urzędach mogą zajmować także osoby oddelegowane lub przeniesione na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania zadań poza jednostką organizacyjną, w której są zatrudnione.
4. Stanowiska urzędnicze mogą zajmować pracownicy w rozumieniu ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.), z wyłączeniem stanowisk, o których mowa w art. 47¹ ust. 1, ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1593, z późn. zm.), na zasadach określonych w rozdziale 4.
5. Prawa i obowiązki członków korpusu służby zagranicznej oraz zasady organizacji i funkcjonowania tej służby określają przepisy o służbie zagranicznej.

USTAWA z dnia 25 sierpnia 2006 r. O SYSTEMIE MONITOROWANIA I KONTROLOWANIA JAKOŚCI PALIW (Dz. U. Nr 169, poz. 1200)

Art. 12.

1. Systemem zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej "Zarządzającym".
2. Do zadań Zarządzającego należy:
 - 1) prowadzenie wykazów: przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie transportowania paliw, przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw, stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni paliw, sporządzanych w szczególności na podstawie danych udostępnianych przez Główny Urząd Statystyczny, Urząd Regulacji Energetyki, Państwową Straż Pożarną oraz Urząd Dozoru Technicznego;
 - 2) prowadzenie wykazu właścicieli i użytkowników wybranych flot;
 - 3) prowadzenie wykazu rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, na podstawie danych udostępnianych przez Agencję Rynku Rolnego;
 - 4) nadawanie numerów identyfikacyjnych przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw, stacjom paliwowym, stacjom zakładowym, hurtowniom paliw oraz rolnikom wytwarzającym biopaliwa ciekłe na własny użytek, na potrzeby Systemu;
 - 5) prowadzenie wykazu akredytowanych laboratoriów sporządzanego na podstawie danych udostępnianych przez Polskie Centrum Akredytacji;
 - 6) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola, do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z jej podziałem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 30 pkt 2 lit. c;
 - 7) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania oraz magazynowania paliw, u których dokonywana będzie kontrola jakości paliw;
 - 8) określanie minimalnej liczby hurtowni paliw, w których dokonywana będzie kontrola jakości paliw;
 - 9) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola jakości gazu skroplonego (LPG) lub sprężonego gazu ziemnego (CNG);
 - 10) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu lekkiego oleju opałowego, u których dokonywana będzie kontrola jakości tego oleju;
 - 11) ustalanie programów kontroli jakości paliw;
 - 12) ustalanie sposobu oznaczania próbki w celu uniemożliwienia identyfikacji przedsiębiorcy, stacji paliwowej, stacji zakładowej, hurtowni paliw lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek podczas przeprowadzanych badań;

- 13) opracowywanie rocznych raportów, o których mowa w art. 29 ust. 1, 2 i 5;
 - 14) gromadzenie i przetwarzanie, na potrzeby Systemu, danych statystycznych dotyczących jakości paliw.
3. Zarządzający realizuje swoje zadania przy pomocy Inspekcji Handlowej.
 4. Wykazy, o których mowa w ust. 2 pkt 1-3, nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej.
 - [5. Główny Inspektor Inspekcji Handlowej przedstawia Zarządzającemu okresowe plany kontroli jakości paliw.]*
 6. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 11 i 12 oraz ust. 5, podlegają ochronie na zasadach i w trybie określonym w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

[Art. 13.

Zarządzający lub Główny Inspektor Inspekcji Handlowej może wyznaczyć do kontroli dodatkowe stacje paliwowe, stacje zakładowe, hurtownie paliw lub przedsiębiorców poza minimalnymi liczbami określonymi zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 6-10 lub rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, w przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości paliw lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości paliw.]

<Art. 13.

Zarządzający może wyznaczyć do kontroli dodatkowe stacje paliwowe, stacje zakładowe, hurtownie paliw lub przedsiębiorców poza minimalnymi liczbami określonymi zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 6-10, lub rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, w przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości paliw lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości paliw.>

Art. 16.

1. Kontrolę jakości paliw u przedsiębiorców oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek wszczyna i przeprowadza inspektor, na podstawie pisemnego upoważnienia imiennego do przeprowadzania kontroli jakości paliw, po okazaniu legitymacji służbowej.
2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) oznaczenie organu kontroli;
 - 2) podpis i pieczęć imienną osoby wystawiającej;
 - 3) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego kontrolę;
 - 4) podstawę prawną do przeprowadzenia kontroli;
 - 5) pouczenie o skutkach prawnych uniemożliwienia albo utrudniania inspektorowi przeprowadzenia czynności kontrolnych.

[3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, inspektor podejmuje u przedsiębiorcy wskazanego przez Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej.]

<3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, inspektor podejmuje u przedsiębiorcy wskazanego przez Zarządzającego.>

4. Inspektor jest uprawniony do pobrania próbek ze zbiornika, opakowania jednostkowego lub z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa.
5. Inspektor może w toku kontroli żądać udostępnienia dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa.

Art. 18.

[1. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub innym podmiotem na pobieranie próbek paliwa, jeżeli do ich pobrania potrzebne są specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny.]

<1. Zarządzający może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub innym podmiotem na pobieranie próbek paliwa, jeżeli do ich pobrania są potrzebne specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny.>

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, próbki są pobierane w obecności inspektora przez pracownika akredytowanego laboratorium lub inny podmiot, z którym zawarto umowę na ich pobranie.

[Art. 23.

1. W przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Zarządzający lub Główny Inspektor Inspekcji Handlowej niezwłocznie wyznacza, z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli.

2. W przypadku braku stacjonarnego zbiornika paliwa u przedsiębiorcy będącego bezpośrednim dostawcą paliwa do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, Inspekcja Handlowa podejmuje czynności kontrolne w celu ustalenia innego przedsiębiorcy, od którego pochodzi zakwestionowane paliwo a posiadającego stacjonarny zbiornik.

Art. 24.

1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej zobowiązuje kontrolowanego, w drodze postanowienia, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Na postanowienie służy zażalenie.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 3, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera od kontrolowanego zaliczkę w wysokości kosztów badania próbki kontrolnej.

3. Jeżeli badanie próbki kontrolnej nie wykaże naruszenia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 5 ust. 2 albo art. 6 ust. 3, uznaje się, że badane paliwo spełnia te wymagania. W takim przypadku zwraca się kontrolowanemu zaliczkę, o której mowa w ust. 2.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbki.

5. Kontrolowany jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia, uiścić należność pieniężną, o której mowa w ust. 1, na rachunek wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej.

6. Wpływy z tytułu należności, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

7. Należności, o których mowa w ust. 1, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.]

<Art. 23.

1. W przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Zarządzający niezwłocznie wyznacza, z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli.
2. W przypadku braku stacjonarnego zbiornika paliwa u przedsiębiorcy będącego bezpośrednim dostawcą paliwa do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, inspektor podejmuje czynności kontrolne w celu ustalenia innego przedsiębiorcy, od którego pochodzi zakwestionowane paliwo, a posiadającego stacjonarny zbiornik.

Art. 24.

1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.
2. W przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 3, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera od kontrolowanego zaliczkę w wysokości kosztów badania próbki kontrolnej.
3. Jeżeli badanie próbki kontrolnej nie wykaże naruszenia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 4 ust. 2, albo art. 5 ust. 2, albo art. 6 ust. 3, uznaje się, że badane paliwo spełnia te wymagania. W takim przypadku zwraca się kontrolowanemu zaliczkę, o której mowa w ust. 2.
4. Zarządzający ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbki, a w przypadku gdy badania próbki wykonano w laboratorium prowadzonym przez Inspekcję Handlową – na podstawie ustaleń kierownika tego laboratorium.
5. Kontrolowany jest obowiązany uiścić należność pieniężną, o której mowa w ust. 1, na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
6. Wpływy z tytułu należności, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.
7. Należności, o których mowa w ust. 1, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.>

Art. 25.

[1. Akredytowane laboratoria, które nie są prowadzone przez Inspekcję Handlową, przeprowadzają badania pobranych próbek na podstawie umowy zawartej z Głównym Inspektorem Inspekcji Handlowej, a badania próbek kontrolnych na podstawie umowy zawartej z wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowej.]

- <1. Akredytowane laboratoria, które nie są prowadzone przez Inspekcję Handlową, przeprowadzają badania pobranych próbek na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym, a badania próbek kontrolnych na podstawie umowy zawartej z wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowej.>**

- Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać co najmniej postanowienia dotyczące liczby próbek przekazywanych do badań, terminu wykonania badań, sposobu rozliczeń za wykonane badania, odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, okresu jej obowiązywania i warunków rozwiązania.
- Wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Art. 27.

[1. Kierownik akredytowanego laboratorium jest obowiązany do przekazania właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej, niezwłocznie po zakończeniu badań, protokołu zawierającego wyniki badań próbek wraz z ich analizą.]

<1. Kierownik akredytowanego laboratorium jest obowiązany do przekazania właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz Zarządzającemu, niezwłocznie po zakończeniu badań, protokołu zawierającego wyniki badań próbek z ich analizą.>

- Pozostałości po próbkach oraz próbki kontrolne niepoddane badaniom podlegają, na wniosek wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, komisijnemu zniszczeniu przez akredytowane laboratorium przeprowadzające badania.

Art. 28.

- Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej sporządza analizy wyników kontroli jakości paliw na podstawie protokołów, o których mowa w art. 27 ust. 1, a także okresowe sprawozdania i roczne raporty zawierające wyniki badań pobranych próbek.

[2. Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor Inspekcji Handlowej sporządza i przekazuje Zarządzającemu okresowe sprawozdania i roczne raporty zgodnie z wytycznymi zawartymi w programach kontroli, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 11.]

<2. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Zarządzającemu dokumenty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z wytycznymi zawartymi w programach kontroli, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 11.>

USTAWA z dnia 16 lutego 2007 r. O OCHRONIE KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
(Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206)

Art. 35.

[1. Prezesowi Urzędu podlega Inspekcja Handlowa.

- Prezes Urzędu zatwierdza przedkładane mu przez Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej kierunki działania Inspekcji Handlowej oraz jej plany kontroli o znaczeniu krajowym.]*

3. Prezes Urzędu może zlecić Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli lub realizację innych zadań należących do zakresu jego działania.

[4. Prezes Urzędu dokonuje okresowych ocen działalności Inspekcji Handlowej na podstawie przedkładanych mu raportów tej Inspekcji i przekazuje wynikające z tych ocen wnioski Głównemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.]

[Art. 36.

Prezes Urzędu może podawać do publicznej wiadomości informacje o wynikach kontroli Inspekcji Handlowej z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.]

Art. 62.

1. W toku postępowania przed Prezesem Urzędu może być przeprowadzona przez upoważnionego pracownika Urzędu lub Inspekcji Handlowej, zwanego dalej "kontrolującym", kontrola u każdego przedsiębiorcy, zwanego dalej "kontrolowanym", w zakresie objętym tym postępowaniem.

2. Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w kontroli:

- 1) pracownika organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003/WE;
- 2) pracownika organu wnioskującego w rozumieniu art. 3 pkt f rozporządzenia nr 2006/2004/WE w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia;
- 3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości.

3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu kontroli;
- 2) wskazanie podstawy prawnej;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w ust. 2 - imiona i nazwiska tych osób oraz numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 5) oznaczenie kontrolowanego;
- 6) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 7) określenie daty rozpoczęcia kontroli i przewidywanej daty jej zakończenia;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

[4. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, wydają odpowiednio: Prezes Urzędu, a na wniosek Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej - wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej.]

<4. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, wydają odpowiednio Prezes Urzędu lub na wniosek Prezesa Urzędu – wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.>

5. Kontrolujący doręcza kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz okazuje legitymację służbową, a osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w ust. 2, dowód osobisty, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość.
6. W przypadku nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacja służbowa, dowód osobisty, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość są okazywane pracownikowi kontrolowanego, osobie, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, albo innej osobie czynnej w miejscu przeprowadzania kontroli. W takim przypadku upoważnienie do przeprowadzenia kontroli doręcza się niezwłocznie kontrolowanemu.

USTAWA z dnia 16 lutego 2007 r. O ZAPASACH ROPY NAFTOWEJ, PRODUKTÓW NAFTOWYCH I GAZU ZIEMNEGO ORAZ ZASADACH POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA PALIWOWEGO PAŃSTWA I ZAKŁÓCEŃ NA RYNKU NAFTOWYM (Dz. U. Nr 52, poz. 343)

Art. 64.

1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 63 ust. 1:
 - 1) pkt 1-3, 6, 11, 16 i 19 - wymierza Prezes URE;
 - 2) pkt 1-8, 18 i 20 - wymierza Agencja Rezerw Materiałowych;
 - 3) pkt 9 - wymierza wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej;
 - 4) pkt 10 i pkt 12 lit. a oraz pkt 13-15 - wymierza właściwy organ Policji;
 - 5) pkt 12 lit. b - wymierza dyrektor urzędu morskiego;
 - 6) pkt 12 lit. c - wymierza Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
 -) pkt 17 - wymierza minister właściwy do spraw gospodarki.
2. Agencja Rezerw Materiałowych wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1-8, 18 i 20, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.
3. Prezes URE wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1-3, 6, 11, 16 i 19, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów.
- [4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 9, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej.]*
- <4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 9, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.>**

5. Właściwy organ Policji wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 10, pkt 12 lit. a oraz pkt 13-15, w drodze decyzji.
6. Dyrektor urzędu morskiego wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 12 lit. b, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.
7. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 12 lit. c, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw transportu.